

ŽÁKOVSKÁ KNÍŽKA

Gymnázium Děčín

ŘÍJEN 2022

ČÍSLO 5

V tomto čísle najdete:

EVROPSKÝ BRONZ Z GYMPLU!

KLIDNÁ POVAHA MOŘSKÝCH ŽELV

JEDNÍM OKEM DO NOVINEK

Šéfredaktor: František Zwettler, C4.B

Redakce: Adam Böhme, C4.A; Adam Křivánek, C4.B; Ondřej Švihnos, V8.A; Alica Ludvíková, C3.B; Filip Zajíček, C2.A; Gaja Hommerová, C2.B; Adéla Hořáková, V6.A

Vítej u nového čísla!

Obsah

1 Sloupek měsíce	9 Consequences of Bias
2 Evropský bronz z gymplu!	10 Nalezeno na gymplu
3 Zpovědník	12 Prváci jsou seznámeni
4 Staronové umělecké okénko	13 Jedním okem do novin
7 Druháci na cyklistáku	14 Safety road

Úvodní slovo

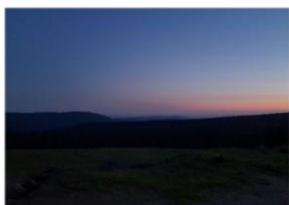

Zdravím Tě, můj drahý čtenáři, u 2. čísla Žákajdy v tomto školním roce. Očekávat můžeš naše pravidelné rubriky, na které jsi již jistě zvyklí a těšíš se na ně, ale i pár jistě nečekaných článků! Do příštího čísla plánujeme rozjet novou rubriku a YouTube pořad

Zajdovo sportovní posezení, ve kterém se budete moct těšit na podcasty se sportovci z řad našich studentů. Kdo stojí za touto rubrikou je myslím si jasné. Tak tedy, jako vždy, přeji příjemné počtení!

– šéfredaktor František Zwettler, C4.B

Okénko redaktora

Zdar, jmenuji se Gaja Hommerová a jsem v redakci v podstatě od jejího založení. A co já vlastně v tomto časopise dělám? No... všechno možné. Popravdě, moje

přispívání většinou vypadá tak, že na poslední chvíli (obvykle pozdě večer) horečně píšu článek o něčem dost významném na to, aby to bylo tady v novinách, ale co zároveň nezapadá do žádné pravidelné rubriky. Přičemž ten článek měl zpravidla být napsán už minimálně před týdnem, a já jsem slibovala, že určitě bude. Vlevo na fotce, kdyby to někomu nedošlo, nejsem já. Místo svého obličej se rozhodla vám darovat krásné pozadí pro nějaký šťavnatě cringe instagramový citát – děkovat nemusíte. A s tím se loučím, užijte si tohle číslo!

– redaktorka Gaja Hommerová, C2.B

Sloupek měsíce

Jsem na procházce v centru města, koukám kolem sebe a pozoruji lidi. Pozoruji, jak se tváří, jak chodí, jestli spěchají nebo jakou mají náladu. Projdu kolem kavárny a zaujme mě. Tak do ní vstoupím. Sednu si a zavřu oči. Uvažuji nad sebou. Jak se tvářím, jak sedím, jestli mám čas nebo jakou mám náladu. V tom mě přeruší servírka a já si objednávám kávu. Vytáhnu si cigáro a dál přemýšlím, ovšem ne o sobě, ale o té slečně, která sedí na rohu opodál. Přemýšlím, jak se tváří, jak sedí, jaký má den a jakou má náladu. Zjistil jsem, že je nejspíš na tom podobně jako já. Zrovna mi dohořelo to cígo a kafe je téměř dopité. Slečna si mě všimne a pošle mi úsměv. Já ji úsměv oplatím, zaplatím a odcházím pozorovat všední život dál.

– Anonymní čtenář

Evropský bronz z gymplu!

Ahoj, já jsem Filip Zajíček a zúčastnil jsem se soutěže Arnold Strongman Classic. Toto jsou moje pocity a shrnutí celé věci.

Nejdříve jsem byl velmi vystresovaný, protože to byla moje první velká mezinárodní soutěž. Když se mě předtím kamarád zeptal, jak to vidím, řekl jsem mu, že budu rád, když se umístím v TOP 5.

Po první disciplíně Yoke (320 kg jařmo nošené na 20 metrů) se moje pocity moc nezlepšily, protože na mé nejoblíbenější disciplíně jsem skončil až na čtvrtém místě. Druhá disciplína, zvedání železné klády nad hlavu, dle mého názoru, nedopadla dobře pro skoro žádného závodníka, mně osobně se povedlo pouze jedno opakování se 120 kg a stačilo mi to na druhé místo. Třetí disciplínou byly kufry (120 kg na ruku, celkem tedy 240 kg, nošené 40 metrů), tady jsem se dostal již na druhé místo jak v disciplíně, tak v celkovém pořadí. Čtvrtá a předposlední disciplína byla obří jednoručka se 75 kilogramy. V této disciplíně jsem si věřil a povedlo se mi dát 3 opakování, což mě dostalo na čtvrté místo této disciplíny. Před poslední disciplínou se nervozita opět projevila, protože přetáčení obří pneumatiky nepatří mezi moje nejoblíbenější. Nakonec se mi podařilo v pořádku dokončit i poslední disciplínu a udržet si krásné bronzové místo v celkové soutěži!

Celý festival mě zahltil obrovským dojmem a moc jsem si to užil. Také jsem se kvalifikoval na světové závody do Ameriky, což se v 16 letech zatím ještě nikomu nepovedlo a Česká republika si tím tedy utrhla rekord.

– redaktor Filip Zajíček, C2.A

Zpovědník V.: Klidná povaha mořských želv

Dnešním hostem našeho Zpovědníku je paní učitelka Pluhařová, dobrý den. Začala bych jednoduchou otázkou, jak jste se dostala k výuce na gymnázium?

Od malička mi strašně voněla vůně lékárny, ale pak jsem se na střední škole zamilovala do biologie, a to dokonce tak, že jsem změnila svoje plány a rozhodla jsem se, že to svoje nadšení bych chtěla předávat dál.

Takže jasná cesta k pedagogice. Jak vám vaše práce přispěla do života? Jak vám zasahuje biologie do života?

No já bych to možná vzala obráceně, jak mě vůbec neovlivňuje. Třeba doma vůbec nemám žádné rostliny, protože by mi žádné nevydržely, i když samozřejmě vím, co všechno by potřebovali, ale dokopat se k tomu a zalít je, to mi prostě nejde. Jinak ale dělám ty klasické věci, jako je třídění, vedu takový ekologičtější způsob života, trošičku si pohrávám s myšlenkou zero waste (bezodpadové) domácnosti a třeba, když byly děti malé jsem používala látkové plínky, aby ta ekologická stopa prostě byla co nejmenší.

Co vás baví, co ráda děláte ve volném čase?

Já volný čas často trávím v přírodě, takže mám ráda přírodní turistiku, úplně nejideálnější je nějaká nerušená trasa lesem, bez davů turistů. Třeba na Sněžce, kde jsem byla minulý rok, to bylo hrozné. A jinak taky ještě miluji deskové hry, ale nemám je s kým hrát. Možná se mi jednou poštěstí. Hodně času také věnuji samozřejmě rodině.

Co se týče dovolené, dáte přednost přímořským lokalitám nebo horám?

No vždycky jsme jezdili spíš po horách, ale protože to moje děti úplně nebaví, tak jsme letos vyrazili poprvé k moři, ale protože nevydržíme na jednom místě, tak jsme objížděli široké okolí a poznávali kulturu. Jako to klasické ležení u moře určitě nemusíme.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Moji studenti ví, že jsem zapřísáhlý pejskař, často o tom mluvím. Takže mám doma pejska a je to border kolie, jmenuje se Cody.

Záznam celého pěti-minutového rozhovoru je zdarma ke shlédnutí na kanále Žákovské knížky.
youtu.be/NUB_zn3z1fs

To je pěkné, border kolie jsou nádherné. Když jsme nakousli faunu, s jakým zvířetem byste se ztotožnila?

To je složitá otázka. Já, ač neumím plavat, bych se ráda ztotožňovala s mořskými želvami, pro jejich klidnou a rozvernou povahu.

Velmi specifická odpověď to je pěkné, to jsem ještě nezažila člověka, co by se s želvami ztotožnil. Máte nějaké rady do života pro studenty? Někaké vaše moto.

Já používám nejčastěji moto, a to se mi hodně osvědčilo, „Všeho s mírou,“ ale pro studenty mám citát Jana Wericha „Neříkej, že nemůžeš, když nechceš! Přijdou dnové, kdy to bude daleko složitější a horší: budeš chtít a nebudeš moci.“

Tohle je nádherný závěr, tak bych to zakončila. Děkuji mnohokrát paní Pluhařová.

– redaktorka Alica Ludvíková, C3.B

Staronové umělecké okénko

Po třech měsících se uměleckého okénka opět ujala naše redakce a přinášíme vám tedy naše staré okénko v novém šatu. Své dílo nám do toho čísla propůjčila Sára Masojídková ze 4.B a komentář napsala její spolužačka Anička Suchá.

– šéfredaktor František Zwettler, C4.B

Přiložené obrázky vypadají moc prima, ten modrý portrét dle mého je velmi povedený, nicméně je u všech obrazů poznat, že jsou pravděpodobně malované podle fotografií. Určitě to není špatně, jen si myslím (a vím z vlastní zkušenosti), že tvůrci v budoucnu reference z fotek stačit nebudou. Krajinka je velmi povedená, budu se ale opět opakovat, jako před pár měsíci – škoda té černé. Doporučila bych Ti, tajemný autore, zkus ji nahradit tmavými odstíny barev, které používáš pro celý Tvůj obraz. Vzhledem k tomu, jak výrazné barvy jsou použity, ta černá Ti je paradoxně utopí. Máš velký potenciál, je znát, že práce vznikly s větším odstupem času. Když se ještě vrátím k portrétům – ten modrý je proporčně dost fajn, spíše u slečny s (volavkou?) je dost proporčních chyb. Zkus si skicovat lidi ve třídě, tramvaji, vlaku... Doporučím Ti malovat podle skutečnosti, více se projeví Tvůj rukopis a zlepší se zachycování světla. Světlo je potvora a na fotkách se tváří jinak než ve skutečnosti.

Máš vykreslenou ruku a jemný, přesto dynamický rukopis, určitě v tvoření pokračuj dál.

– Anna Emilia Suchá, C4.B

Druháci na cyklistáku

V termínu 5. – 9. září se jako každý rok konal cyklistický kurz tříd druhého ročníku. Účastníci byli rozděleni do dvou táborů. Třídy C2.A spolu s V6.A byly ubytovány v Poslově Mlýně a většina z 2.B a 2.C zaimila do kempu Borný. Právě o průběhu cyklistáku v Borném pojednávají zprávy, které já (jakožto osoba, která místo kurzu poněkud trapně ležela doma s covidem) mám. Účastníci kurzu byli rozděleni do čtyř skupin. Po celý týden se, jak jinak, jezdilo na kolech. A to včetně prvního, ovšem nikoliv posledního dne.

Hned druhý den po příjezdu byl na programu výjezd na Bezděz formou závodu a v případě první a druhé skupiny i následný sjezd po poněkud náročnějším terénu, který jeden z účastníků popsal následujícími slovy: „Prostě jsme se dolů řítili jako šílenci a vyhýbali jsme se kořenům, kamenům, terénním nerovnostem a paradoxně i cyklistům třetí a čtvrté třídy, kteří tuto prudkou část šlapali do kopce.“

Den na to se jelo na hrad Houska a výjezd na něj byl samozřejmě opět závod. Stejný den odpoledne se konal orientační běh, který se neobešel bez bloudění, ostatně jako snad každý orientáček, který se kdy konal. „Některé skupiny se při cestě ztratily, některé i vícekrát,“ poznamenal jiný ze studentů.

Ve čtvrtek se konal všemi očekávaný, ale také obávaný triatlon, sestávající z 50 m plavání, 14 km jízdy na kole a 3 km běhu. Protože jsem se ho neúčastnila, nemůžu ho tu popsat, ale stejně nemyslím, že bych dokázala dát dohromady něco výmluvnějšího než slova jistého účastníka

k jednotlivým částem závodu. „Nejlepší taktika na plavání, byla, co nejdál ve vodě běžet, někteří z nás to však zjistili až když se pokoušeli plavat, ale byli zašlapáni davem do země, jako třeba já.“ Ve výpovědi o jízdě na kole zaznělo například, že „Bůh ví, jak je to možné, ale i celá silnice se zdála více do kopce než předchozí dny.“ K běhu dotyčný už jen dodává: „běh – ach, ten strašný a nekonečný běh!“ No, asi není divu, že po triatlonu byli prý všichni zcela vyčerpaní, a to do takové míry, že někteří už po odpoledním výletě do Doks nesebrali ani špetku energie na balení.

V pátek už jen všichni po dlouhém čekání na zpožděný nákladák na kola nastoupili do autobusu a jelo se domů do Děčína, tak zakončili béčkaři a céčkaři svůj cyklisták.

Od áček a věček v Poslově Mlýně mám daleko méně zpráv, ale podle všeho si kurz užili stejně jako skupina v kempu Borný. Zejména pak prý zumbu a salsu s panem učitelem Sandorem Oms Cuellar. A drastický pád z kola se naštěstí prý za celou dobu udál jen jeden.

Celkově by se podle ohlasu účastníků dá letošní cyklisták označit za velmi úspěšný, takže budoucí druháci se mají na co těšit.

– redaktorka Gaja Hommerová, C2.B

Consequences of Bias

Bias is one of the greatest evils of journalism, and every journalist must learn to fight it in order to report objectively. Now you will be able to see what bias can do with an incident report from our school.

Just a little *September fools* made us almost leave the school!

You might have noticed that in past few weeks there was a little drama going on – couple of students with very special kind of humour switched hall signs around the school. After this incident school started threatening the studentship, that they are going to place cameras around the school, but that would be violation of our privacy! School is just overreacting on this little September fool's prank.

Disobedient students interfere with school's property!

It has been revealed this afternoon that an unknown rioter has tampered with floor signs which are very valuable and expensive property of the school. Until this has been discovered, several incidents occurred.

Poor old Mrs. Kropáčková almost fell down the stairway because she scrambled up all to the fifth floor and exhausted herself! Mr. Šlupka came late to several of his classes. This afternoon he did not arrive at his latest tutoring. He appeared in the penultimate class, and no one has seen him since!

We believe that the installation of a bright-new set of photo traps will lead us to the criminal behind this mischievous plot! The culprit will be caught and punished accordingly.

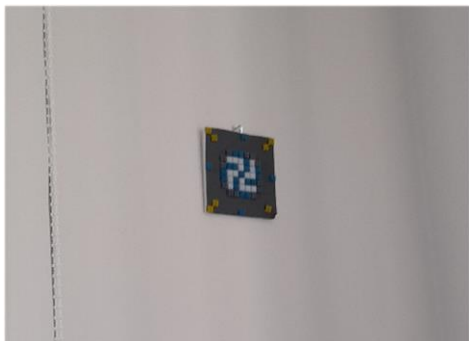
And now what really happened

In last couple of weeks storey numbering signs on the stairways have been switched between the floors. The first stage of this mischief was just classic student prank. The second controversial part seemed for most people a bit too far, but in the end, nobody cared about it enough to take an action and went on with their lives. In fact, most of the students and few teachers have not even noticed and the small group of interested persons went mostly unnoticed and the whole incident just faded out after just couple of days.

– Anna Emilia Suchá, Lenka Dolečková, Sára Masojídková a František Zwettler, C4.B

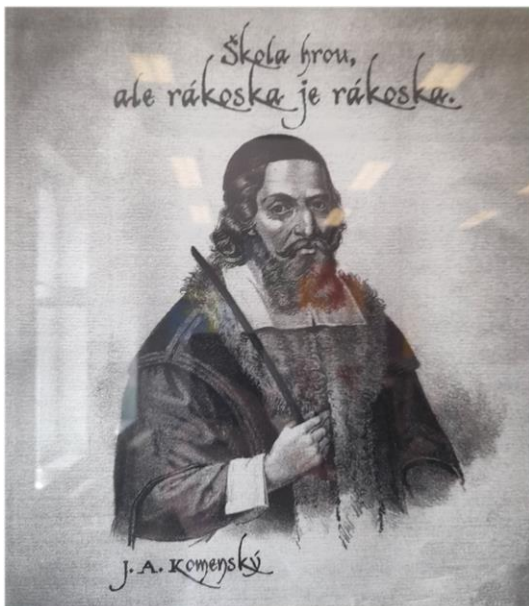
Nalezeno na gymplu

Poslední rok jsem po naší škole sbíral náhodné pozoruhodnosti, některé dnes již nadále neexistující, a je na čase se na ně kouknout a něco málo si k nim říci.

Začal bych zajímavým obrázkem, který loni vyměnil učebnu, kde se nachází, rovněž i své umístění ve třídě. Všichni jistě víme, že tento indický symbol štěstí nemá nic společného s nacistickou ideologií, ale i přesto každého studenta vstoupivšího do třídy tato kuriozita praští do očí, za předpokladu, že si jí vůbec všimne a mnohé z nás napadá jednoduchá otázka nečekající ničí odpověď: „Proč?“

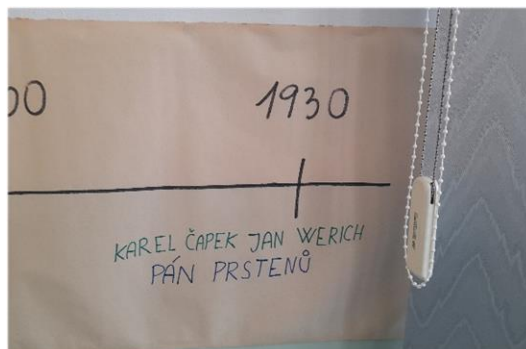
Dalším na mém seznamu vyfotografovaných kuriozit je velké hypnotizující oko hnědého koně. Na místě, kde by se na mnoha jiných školách nacházel prezident Miloš Zeman nebo alespoň velký státní znak, mají někteří studenti Děčínského gymnázia jako náhradu za očka Miloška tyto děsivé koňské bulvy.

Loňská V8.A nám zase na stejném místě ve třídě připomínala „slavná a pravdivá slova“ Jana Ámose Komenského. Kdyby se Ámos držel svých vlastních slov, nemusel by si pak v Českém nebi stěžovat, jak mu chlapci ve třídě zlobí kreslením obrazců! Tak to by byla trocha geometrie... Ale kde je tomuto obrázku připomínajícího nám pevnou ruku starého školství konců, to bohužel nevíme. Dědictvím věčkařských čtvrtáků se, jak se zdá, asi nestal.

Jedna ze tříd nižšího gymnázia si na nás ale

vytáhla vyšší kalibr. Když opomineme pár menších nejasností na jejich jinak výborné a originální literární časové ose, shodneme se asi, že čtení této části osy bez kontextu může být

opravdu zážitek. Opravdu panu Šonkovi neodpustím, že nám celé ty čtyři roky zatajoval adaptaci Pána prstenů od Karla Čapka ve spojení s Janem Werichem!

Dalším pohlazením pro naše oči je jistě nástěnka jedné z dalších tříd. Myslím si, že netřeba se dále vyjadřovat k tomuto unikátu, jen bych rád pochválil memelordy z této třídy, děkuji!

Nepříjemné pocity ve mně a mých spolužácích vyvolává tento obraz. Při pocitu, že máme v břiše díru, skrz kterou si ještě ke všemu příslušníci strany zelených plácají s komunisty, se nám opravdu dělá mdlo.

Poslední zajímavostí je křídové umění níže, na které jsme loni narazili v učebně současné 1.B. Za nudu této osoby jsme velice rádi.

– šéfredaktor František Zwettler, C4.B

Prváci jsou seznámeni

Adaptáky si snad pamatujeme každý, takže vám zde převyprávět obsah letošního seznamováku zdá se býti zbytečné, a také že je. Proto na vás v tomto čísle čeká menší fotogalerie obohacená komentáři letošních prváků.

– šéfredaktor František Zwettler, C4.B

Ta ubytovna byla fakt hrozná a na to se shodujeme snad skoro všichni a ani to jídlo nebylo nic moc

Vážně to bylo moc dobrý a pomohlo nám se to seznámit a líp poznat

Úplně hodně jsme se sblížili s holkama a i ostatní už utvořili takový partičky

Ale i tak se všichni mezi sebou baví i mezi třídami

Asi nejvíc se všem líbilo že jsme měli volnost a bylo to pohodový prostě nás nehlídali na každém kroku

Jedním okem do novinek – Jan Žižka

Již v minulém článku jsme vás informovali o nadcházející premiéře nejdražšího a neočekávanějšímu českého filmu Jan Žižka od režiséra Petra Jákla. Po mnoha letech jsme se 8. září dočkali. Stálo to však za to? Splnil naše očekávání? Zaslouží si vstup do zlaté síně filmů a seriálů? Pojďme se na to společně podívat **(bez spoilerů)**.

Jan Žižka, husitský vojevůdce, ve svém mládí žoldněř, je dlouhá léta žhavým

tématem mnoha režisérů, vývojářů, historiků, novinářů, ale i spisovatelů. Proč? Už důvod, že jako jeden z mála vojevůdců neprohrál jedinou bitvu, říká za vše. Samotný Petr Jákl se kolem roku 2011 rozhodl natočit o této osobě celovečerní film, avšak jinak, než jeho předchůdci – z mládí Žižky, kdy v Evropě figuroval jako žoldněř. Narazil jsem na pár lidí, kteří se domnívali, že na plátně zažijí husitské války, avšak jakmile se dozvěděli o opaku, byli zklamaní. Petr Jákl vždy předem a dostatečně informoval o tom, že film bude vyprávět o mládí Žižky, nikoliv o jeho válečných taženích v Čechách. Vypravíme se tedy do roku 1402, kdy moc krále Václava IV. slábne a silný vliv naopak získává Jindřich z Rožmberka, který hodlá vladaře s pomocí ostatních šlechticů sesadit. Jan Žižka proto získává od lorda Boreše, věrného králi, úkol, aby dokázali odradit Rožmberka od jeho úmyslů a pomohli králi s jeho cestou do Říma na korunovací císaře. Žižka proto unese jeho snoubenku a tím se snese do hry mocných lidí. Nejen že jí musí

dopřít na jedno konkrétní místo, nýbrž zároveň jsou pronásledováni Kumány a Rožmberkovými muži.

A co samotné obsazení herců? A příběh? Prostředí? Režisér si přál, aby do hlavních rolí byli obsazeni zahraniční herci. Přál si, aby se film stal celosvětovou záležitostí, nikoliv jen domácí. Jednalo se především o čistě reklamační záležitost a podle mého udělal dobře. Například Ben Foster zahrál Žižku výborně, podobně jako Michal Caine a další. Casting byl zvládnut na jedničku. Asi největší kritika ohledně toho se snesla na Bena Cristovao, který si zahrál jednoho z kumánských válečníků. Kumán tmavé pleti, navíc v Čechách na počátku 15. století? Blbost, že? Souhlasíte? Pak si otevřete knihu historie, popřípadě nejlépe internet, a dohledejte si prosím nějaké informace o Kumánech. Děkuji.

Nyní pojďme nakousnout další stranu jablka a zrovna tu, za kterou je film kritizován nejvíce, především u nás v Česku. Řeč je tu o držení se historie. Existují dva tábory – ti, kteří zcela odsuzují a pokládají za fantasy, a ti, kteří hájí s tím, že z této doby se toho mnoho neví. Je asi těžké určit, kdo z nich má absolutní pravdu, neboť opravdu o mládí Žižky máme velmi málo informací (zejména kvůli církvi), a tak Jákl měl volnou ruku ve vytváření příběhu. Mohlo se stát prakticky cokoliv. Nelze tedy odsuzovat film za něco, co není doložené či zaznamenané, byť je pravdou, že po příběhové stránce si nezaslouží vstup do zlaté síně. Nakonec to ale byla pěkná podívaná, rozhodně lepší než ty mnohé americké filmy, které vycházejí a nemají v sobě ani špetku logiky, a já věřím, že byste si Žižku užili, ať už jste historik či neznalec.

– redaktor Adam Böhme, C4.A

Safety road

Ve čtvrtek 15. 9. 2022 strávili studenti 3. ročníků dopoledne v Městské knihovně v Děčíně se zástupci záchranných složek. Policisté, hasiči a záchranáři je seznamovali s riziky spojenými s provozem na silnici.

Přednášku zahájili vyprávěním vlastních zážitků a zkušeností, což působilo emočně a autenticky, všichni s velkým obdivem naslouchali. Po zhlédnutí krátkých videí o dopravních nehodách si studenti vyzkoušeli resuscitaci a seznámili se s vybavením záchranných složek. Měli možnost si prohlédnout vnitřní prostory a vybavení hasičského vozu, ambulance a policejní motorky. Celý program byl hodně interaktivní, např. nasazením speciálních brýlí si budoucí řidiči vyzkoušeli stav v podnapilosti a orientaci v prostoru nebo si v upravené konstrukci zkusili simulaci nárazu při rychlosti 30 km/h.

Zážitkový preventivní projekt Policie ČR pro mladé řidiče se vydařil, studenti se na několika stanovištích seznámili s různou problematikou silničního provozu, vše si vyzkoušeli „na vlastní kůži“ a bavilo je to.

– Andrea Poskočilová, C3.A

Závěrečné poděkování

Tak a máme tu opět konec čísla Žákovské knížky. Doufáme, že se vám náš časopis dobře četl, že jste se něco dozvěděli a také se pousmáli. Pokud byste ještě neměli dost, můžete se podívat taktéž na číslo od redakce Gymnázia Kadaň (gymka.cz).

Nezapomeňte také zavítat na studentský Instagram naší školy ([@studenti_gymnaziumdc](https://www.instagram.com/studenti_gymnaziumdc)), kde se můžete průběžně dozvědět co se na naší škole děje a také vidět upoutávky na další číslo Žákajdy, ještě, než vyjde.

Děkujeme všem čtenářům za podporu a přejeme příjemný říjen.

– redakce Žákovské knížky

PŮVODNÍ KONCEPCE ČASOPISU ŽÁKOVSKÁ KNÍŽKA VZNIKALA NA GYMNÁZIU DĚČÍN OD KONCE LEDNA 2022. SOUČASNÝ DESIGN NAVRHLI ELIŠKA HLADOVÁ (GYMKA) A FRANTIŠEK ZWETTLER (GDC) A BYL PŘIJAT 20. SRPNA 2022. NA NAŠÍ ŠKOLE BYL ČASOPIS ZALOŽEN 22. ÚNORA 2022. ASOCIACI STŘEDOŠKOLSKÝCH LISTŮ ZALOŽIL 1. BŘEZNA 2022 FRANTIŠEK ZWETTLER (GDC) VE SPOLUPRÁCI S ALEXEM JAMESEM HORABINEM (GYMKA).

ILUSTRACE V TOMTO ČÍSLE ZAJISTILI:

FILIP ZAJÍČEK, C2.A – TITULNÍ STRANA A STRANA 2

SÁRA MASOJÍDKOVÁ, C4.B – STRANY 4, 5 A 6

GYMNÁZIUM DĚČÍN – STRANY 7, 8 A 12

FRANTIŠEK ZWETTLER, C4.B – STRANY 10 A 11

ADAM BÖHME, C4.A – STRANA 13

OSTATNÍ POUŽITÉ ILUSTRACE POCHÁZEJÍ Z WEBU WWW.PIXABAY.COM A VZTAHUJE SE NA NĚ TZV. „PIXABAY LICENCE“, ČI SE NA NĚ AUTORSKÉ PRÁVO NEVZTAHUJE.

TOTO ČÍSLO ŽÁKOVSKÉ KNÍŽKY VZNIKLO ZA PODPORY ASOCIACE STŘEDOŠKOLSKÝCH LISTŮ, GYMNÁZIA DĚČÍN A GYMNÁZIA KADAŇ.

GYMNÁZIUM DĚČÍN
GYMNÁZIUM KADAŇ

ZA KVALITU TOHOTO ČÍSLA ŽÁKOVSKÉ KNÍŽKY RUČÍ ASOCIACE STŘEDOŠKOLSKÝCH LISTŮ A ŠÉFREDAKTOR FRANTIŠEK ZWETTLER.

VŠECHNA ČÍSLA ŽÁKOVSKÉ KNÍŽKY JSOU ARCHIVOVÁNA A ZDARMA KE STAŽENÍ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH ŠKOLY (WWW.GYMNAZIUMDC.CZ), ČI NA VÝŽÁDÁNÍ U ASOCIACE STŘEDOŠKOLSKÝCH LISTŮ (ASOCIACESL@GMAIL.COM).

Vydáno v Děčíně dne 2. října 2022.